

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916010534
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916010534.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Č.k.: 1T/96/2016-272 IČS: 5916010534
ECLI:SK:OSRK:2017:5916010534.2

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému S. C., pre prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2017 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný

S. C., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom W. D. XXX,
O. A. P., živnostník,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 26.08.2013 ako vtedajší konateľ spoločnosti B&P, spol. s r.o., so sídlom Štefana Moyzesa 1573/8, 034 01 Ružomberok (od 02.10.2014 so sídlom Drahošanka 44, 022 01 Čadca), IČO: 45 406 898, podal v mene tejto spoločnosti daňové priznanie na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2013, v ktorom uplatnil nárok na odpočítanie dane:

-z faktúry č. 2013002, s dátumom vzniku daňovej povinnosti zo dňa 17.07.2013 od dodávateľskej spoločnosti MILBERT, s.r.o., Rudina 34, 023 31 Rudina, vystavenej na stavebné práce, so základom dane 7.845,- eur, DPH 1.569,- eur,

-z faktúry č. 2013003, s dátumom vzniku daňovej povinnosti zo dňa 23.07.2013 od dodávateľskej spoločnosti MILBERT, s.r.o., Rudina 34, 023 31 Rudina, vystavenej na stavebné práce, so základom dane 21.420,- eur, DPH 4.284,- eur,

-z faktúry č. 2013006, s dátumom vzniku daňovej povinnosti zo dňa 30.07.2013 od dodávateľskej spoločnosti MILBERT, s.r.o., Rudina 34, 023 31 Rudina, vystavenej za inštaláciu kamerového systému HD SDI, so základom dane 19.680,- eur, DPH 3.936,- eur,

Pričom k dodaniu služieb fakturovaných predmetnými faktúrami pre spoločnosť B&P, spol. s r.o., nedošlo, kedy tak S. Číž konal v rozpore s § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a neoprávnené, v mene spoločnosti B&P, spol. s r.o., uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v súhrnnej výške 9.789,- eur,

t e d a

neoprávnené vo väčšom rozsahu si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe a inému neoprávnený prospech,

č í m s p á c h a l

prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá peňažný trest vo výmere 1.000,- (jedentisíc) euro.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/139/2016-203 zo dňa 31.01.2017, právoplatný dňa 24.03.2017, ktorým bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 1.000,-(jedentisíc) euro a náhradný trest vo výmere 1 (jeden) mesiac, pre prečin podľa § 217 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona. Súd zrušuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je nevinný. Svoju obranu postavil na tvrdení, že došlo iba k administratívnej chybe zo strany odberateľa, mali byť vystavené iba zálohové faktúry nie „ostré“. Odberateľ to potom dodatočne opravil, následne bola vykonaná daňová kontrola, pričom počas daňovej kontroly jemu už zákon neumožňuje podať opravné priznanie. Vyjadril k spôsobu účtovania spoločnosti, v ktorej funguje, pričom uviedol, že účtovníčka mu síce vravela o doručení faktúr, ale on nepredpokladal, že išlo o ostré faktúry, o čom však neupovedomil účtovníčku a keď sa ho na to aj pýtala (možnosť zaúčtovania), on tomu nevenoval dostatočnú pozornosť. V čase podania daňového priznania bol jediným konateľom, následne spoločnosť predal.

Svedok Ing. Q. W., poverený zastupovaním Finančného riaditeľstva SR, vo výpovedi, ktorá v prípravnom konaní bola vykonaná kontradiktórnym spôsobom a ktorú výpoveď súd prečítal na hlavnom pojednávaní, podrobne popísal spôsob vykonávania daňovej kontroly u subjektu B&P, spol. s r.o., so sídlom Drahošanka 44, Čadca, IČO: 45 406 898, ktorá do 01.10.2014 mala sídlo v Ružomberku, Štefana Moyzesa 1573/8. Daňová kontrola sa zamerala na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie júl 2013, o výsledku ktorej bol vypracovaný protokol č. 9515401/5/4524455/2014. Podľa protokolu bol daňovému subjektu vyrubený rozdiel dane v sume 9.789,- euro, a to rozhodnutím zo dňa 14.11.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2014.

Nadmerný odpočet u daňového subjektu vznikol z dôvodu neuskutočňovania zdaniteľných obchodov v kontrolovanom zdaňovacom období, ale iba uplatnenie si odpočítanie dane podľa § 49 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Svedok konštatoval, že daňový subjekt nepodal za kontrolované zdaňovacie obdobie dodatočné daňové priznanie. Svedok sa podrobne vyjadril k faktúram, ktoré sú uvedené v skutkovej vete obžaloby, pričom pokiaľ sa týka faktúr č. 2013002 a č. 2013003 od dodávateľa MILBERT, s.r.o., so sídlom Rudina 34, predmetom ktorých malo byť vykonávanie stavebných prác, bolo daňovou kontrolou zistené, že dodávateľ tovaru nedodal žiadnu službu v zmysle § 9 citovaného zákona, a preto dodávateľovi služby nevznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný dodávateľ listom zo dňa 31.01.2014, ako aj vystavením pred faktúr č. 1414001 a 1414002 a dobropisov 2014001 a 2014002, z ktorých je zrejmé, že k dodaniu prác tak, ako boli fakturované v predmetných faktúrach, nedošlo. Daňový subjekt tým, že si uplatnil odpočítanie dane z faktúr, pri ktorých sa nepreukázalo uskutočnenie zdaniteľných obchodov deklarovaných na predmetných faktúrach, porušil ustanovenia § 49 ods. 1, 2, § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z.. V rámci daňového konania na ústnom pojednávaní konateľ spoločnosti B&P, spol. s r.o. tvrdil, že práce už začali, ale nie sú dokončené. Na ďalšom ústnom pojednávaní tvrdil, že riadne faktúry 2013002 a č. 2013003 boli vystavené omylom.

K faktúre 2013006 svedok W. uviedol, že daňový subjekt si povinnosti v zmysle zákona č. 455/1991 Zb. v znení neskorších predpisov nespĺnil, čím nepreukázal vykonávanie činnosti v zmysle vyjadrení, ktoré daňový úrad zistil v rámci daňového konania na ústnom pojednávaní. Aj v prípade tejto faktúry daňový subjekt nepreukázal, že prijatú faktúru od dodávateľa spoločnosti MILBERT, s.r.o., Rudina 34, č. 2013006 prijal na uskutočňovanie svojich zdaniteľných obchodov, čím aj v tomto prípade porušil ustanovenie § 49 ods. 2 a § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z. a odpočítanie dane z predmetnej faktúry si uplatnil neoprávnené.

Z prečítanej svedeckej výpovede svedka Q. U. zo dňa 30.09.2016, ktorá takisto bola vykonaná kontradiktórnym spôsobom, vyplynulo, že práce, ktoré boli predmetom fakturácie, vykonané neboli minimálne v rozsahu, čo sa týka prác ohľadom opláštenia budovy. Inštalácia kamerového systému v celkovej hodnote 23.616,- euro bola vykonaná. Dôvodom nevykonania prác na opláštenie budovy bola skutočnosť, že on nemal dostatok finančných prostriedkov na zakúpenie materiálu. Potvrdil, že práce, ktoré boli dohodnuté v zmluve o dielo medzi jeho spoločnosťou a spoločnosťou B&P, spol. s r.o., neboli vykonané tak, ako to bolo dohodnuté. Podľa jeho tvrdenia účtovníčka zrejme omylom vystavila predmetné faktúry, následne po zistení uvedenej skutočnosti oznámil obžalovanému túto skutočnosť, a to písomne, pričom okolnosť, že si spoločnosť obžalovaného uplatnila nadmerný odpočet, bolo jeho vinou. K rozporu medzi ďalšou výpoveďou z prípravného konania, ku ktorej sa svedok pred vyšetrovateľom vyjadril, v ktorej tvrdil, že práce boli vykonávané, na vysvetlenie uviedol, že si to pomýlil s inými prácami, ktoré v tom čase vykonával. Tvrdil, že ďalšie práce, ktoré pre spoločnosť obžalovaného vykonával, boli z jeho strany uhradené.

V rámci dokazovania súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní. Ide najmä o protokol z daňovej kontroly č. 9515401/5/4524455/2014 zo dňa 07.10.2014. Súčasťou tohto protokolu sú viaceré zápisnice o ústnom pojednávaní, ktoré vykonal Daňový úrad Žilina, prostredníctvom pobočky v Ružomberku. Následne Daňový úrad Žilina, pobočka Ružomberok rozhodnutím č. 9515401/5/4956079/2014 zo dňa 07.11.2014 určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty spoločnosti B&P, spol. s r.o., Drahošanka 44, Čadca, rozdiel sumy nadmerného odpočtu 9.798,- euro. Uvedenú sumu si daňový úrad vymáha v rámci daňového exekučného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním ostatných listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, dospel k záveru, že obžalovaný S. C. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona.

Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na riadnom odvádzaní dane a na zabránení neoprávneného uplatnenia nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane. Takýto nárok môže uplatniť platiteľ dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane, ktorým je fyzická alebo

právnická osoba uvedená v § 3 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a právnická alebo fyzická osoba uvedená v zákonoch o jednotlivých spotrebných daniach.

Neoprávneným uplatnením nároku na vrátenie uvedených daní je také uplatnenie, ktoré je v rozpore so zákonom upravujúcim daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z., právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 19 ods. 1 a 2 citovaného zákona, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru a dňom dodania služby.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) citovaného zákona, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71. Faktúra je z hľadiska nároku na odpočítanie použiteľná len vtedy, ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú skutočnosť, t.j. že dodanie tovaru, resp. služby bolo uskutočnené a že daňovému subjektu, ktorý uvedenú faktúru vystavil, vznikla daňová povinnosť. Podmienkou pre vznik nároku na odpočítanie dane tiež je, aby platiteľ ním prijaté zdaniteľné obchody, uskutočnené iným platiteľom použil ako platiteľ na účely svojho podnikania. Vznik nároku na odpočítanie podľa § 49 ods. 1 a 2 písm. a) citovaného zákona je viazaný na kumulatívne splnenie všetkých stanovených podmienok a už nesplnenie jednej z nich vylučuje priznanie nároku na odpočítanie dane. Predloženie faktúry vystavenej v zmysle § 71 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, je len splnenie formálnej stránky na uplatnenie odpočítania dane. Daň z pridanej hodnoty je v týchto prípadoch neodpočítateľná, pretože právo odpočítať daň z dodania tovarov vzniká platiteľovi v deň, keď pri dodávke vznikla daňová povinnosť. Keďže dodávateľ tovaru nedodal žiadnu službu v zmysle § 9 citovaného zákona, dodávateľovi služby nevznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona. Z uvedeného možno teda vyvodiť záver, že aj keď dodávateľ faktúry vystavil, v skutočnosti nedošlo k dodaniu prác tak, ako boli fakturované na predmetných faktúrach. Obžalovaný - daňový subjekt tým, že si uplatnil odpočítanie dane z faktúr, pri ktorých sa nepreukázalo uskutočnenie zdaniteľných obchodov deklarovaných na predmetných faktúrach, porušil ustanovenia § 51 ods. 1 a 2, 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z.z.

Ustanovenie § 277a Trestného zákona je blanketárnou trestnoprávnou normou. Takéhoto konania sa páchatel dopustí, ak koná v rozpore so zákonom upravujúcim daň z pridanej hodnoty, resp. iné ustanovenia, ktoré sú uvedené v zákonoch v jednotlivých spotrebných daniach. Ide o úmyselný trestný čin, kedy úmysel sa musí vzťahovať aj na zadováženie oprávneného prospechu sebe alebo inému. Pokiaľ sa týka poslednej faktúry, ktorá bola predmetom obžaloby, je zrejmé, že pokiaľ aj došlo k nejakému plneniu, resp. dodaniu a inštalácie kamerového systému, nemožno obísť skutočnosť, že objekt, na ktorej mal byť inštalovaný kamerový systém, nie je vo vlastníctve spoločnosti, ktorej bol obžalovaný konateľom. Ako vyplynulo zo zistených dôkazov, Poľnohospodárske družstvo Mošovce oznámilo správcovi dane, že spoločnosť B&P v rokoch 2013-2014 nehnuteľnosti užívala bez akéhokoľvek právneho vzťahu, a to aj napriek niekoľkonásobnej výzve na uzavretie vzájomnej zmluvy o využívaní uvedených objektov. Obžalovaný ako daňový subjekt povinnosť v zmysle zákona č. 455/1991 Zb. nesplnil, čím nepreukázal vykonávanie činnosti v zmysle zákona o živnostenskom podnikaní. Spomínané ustanovenie § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. uvádza, že platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odseku 3 a 7. Z uvedeného vyplýva, že systém odpočítania dane je založený na princípe vecného priradovania každého prijatého tovaru alebo služby k plneniam, dodávkam, ktoré platiteľ použije na jeho vlastné zdaniteľné obchody. Daňový úrad vo svojom rozhodnutí konštatoval, že daňový subjekt nepreukázal, že faktúru č. 2013006 od dodávateľa MILBERT, s.r.o., Rudina 34, prijal na uskutočňovanie svojich zdaniteľných obchodov, čím porušil ustanovenie § 49 ods. 2 a § 51 ods. 1 písm. a) zákona o dani z pridanej hodnoty.

Neušlo pozornosti súdu, že voči S.ovi C.ovi sú v súčasnej dobe vedené viaceré trestné konania. Jedno trestné stíhanie súvisí s podozrením zo spáchania prečinu skresľovania údajov hospodárskej a

obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Na Okresný súd Žilina bola na S.a C.a podaná obžaloba pre podozrenie zo spáchania zločinu daňového podvodu podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože neoprávnene v značnom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v úmysle zadovážiť sebe alebo inému majetkový prospech. Na tunajšom súde je voči obžalovanému vedené ďalšie trestné stíhanie, a to pre pokračovací prečin daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 Trestného zákona, ktorá obžaloba bola podaná dňa 08.02.2017. Pred Okresným súdom Žiline prebieha ďalšie trestné stíhanie proti obžalovanému, a to pre prečiny neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, 3 Trestného zákona, ako aj pre prečiny neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Za uvedený trestný čin bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č.k. 1T/139/2016 zo dňa 31.01.2017 k peňažnému trestu vo výmere 1.000,- euro.

Je nepochybne preukázané, že obžalovaný bol jediným konateľom daňového subjektu, teda mesačného platcu DPH. Bez toho, aby skutočne došlo k vykonaniu prác, si uplatnil nadmerný odpočet DPH od správcu dane prostredníctvom dokladov, ktoré sa neskôr snažil spochybníť. Ako jediný konateľ a štatutárny zástupca zodpovedá za správnosť a úplnosť daňového priznania k DPH a teda s motiváciou vylákať prostredníctvom daňového priznania, ktoré zabezpečil v stave, ktoré nezodpovedalo realite, si uplatnil nadmerný odpočet bez toho, aby spĺňal podmienky na jeho uplatnenie. Vo svetle dôkaznej situácie, ako aj vo svetle iných trestných konaní, ktoré sú voči menovanému vedené, môže súd z hľadiska subjektívnej stránky konanie obžalovaného uzavrieť tak, že konal formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Vychádzajúc zo všeobecných ustanovení, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov (§ 31 ods. 1 Trestného zákona a § 34 ods. 1 Trestného zákona), súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný je vedený ako živnostník, podľa aktuálneho odpisu registra trestov má 3 záznamy, hľadá sa na neho akoby odsúdený nebol. Medzitým bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žilina k peňažnému trestu. Viackrát bol priestupkovo riešený, prevažne pre porušenie pravidiel cestnej premávky. V mieste trvalého bydliska bližšie hodnotený nie je.

Pohnútkou konania obžalovaného bola snaha získať uplatnením nadmerného odpočtu DPH majetkový prospech. Priťažujúce okolnosti v jeho konaní súdom zistené neboli, vzhľadom na odpis z registra trestov mu súd priznal jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona. Od tejto poľahčujúcej okolnosti sa odvíjal potom aj druh trestu, ktorý mu súd ukladal v zmysle § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, keď pri prevahe poľahčujúcej okolnosti sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o 1/3-inu. Súd zároveň obžalovanému ukladal trest súhrnný, nakoľko ho odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupni vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súdom obžalovanému teda uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá v konkrétnom prípade je v rozpätí o 1 až do 5 rokov. Súdom je toho názoru, že hrozba trestom splní účel sledovaný zákonom a pre obžalovaného bude znamenať do budúcnosti dostatočné ponaučenie, aby sa obdobnej spoločenskej činnosti vyvaroval. Zároveň súdom obžalovanému uložil aj peňažný trest vo výške 1.000,- euro, keď zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/139/2016-203 zo dňa 31.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2017. Súdom zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súdom je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

JUDr. Ivan ŠTEPITA

s a m o s u d c a

Okresný súd Ružomberok

dňa 26.04.2017

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.